

RÅDGIVNINGSNOTAT

TIL INTERNT BRUG

KUNDE

Ballerup Kommune
Direktionskonsulent Mette-Louise Rohde, Politisk Sekretariat

TITEL

Evaluering af samarbejdsmodellen

UDARBEJDET AF

Type2dialog
Trille Tang Dalsgaard, Chef, Strategi, Analyse og Design

DATO

30.maj 2018

TYPE2DIALOG

Type2dialog ApS • Høstvej 3 • 2800 Kgs. Lyngby
Tlf: 3525 1350 • www.type2dialog.dk

Norgesvej 2 • 6100 Haderslev

Indhold

1. Baggrund og formål	3
2. Metode	3
2.1. Informantudvælgelse.....	3
2.2 Kvalitativ metode - borgerinterviews	3
2.3 Afgrænsning	4
3. Kort om samarbejdsmodellen i Ballerup Kommune.....	4
4. Evaluering: Borgernes syn på Ballerup Kommunes samarbejdsmodel.....	4
4.1 Medinddragelse, borgernes mål og forpligtende aftaler.....	4
4.2 Tværfaglige møder	5
4.3 Én indgang.....	6
4.4 Transparens - alle deltager til alle møder.....	6
4.5 Beslutningskraft og fremdrift i samarbejdsmodellen.....	7
4.6 Resultater og forståelse for den unge giver motivation	7
4.7 Tværkommunalt og tværsektorielt samarbejde.....	8
4.8 Overordnet om samarbejdsmodellen.....	9
5. Konklusion.....	9
5.1 Forslag til fremadrettet arbejde med samarbejdsmodellen	10

Bilag

Bilag 1: Skitse over samarbejdsmodellen

1. Baggrund og formål

Ballerup Kommune introducerede i 2014 'Samarbejdsmodellen' på ungeområdet, som en metode til at skabe en sammenhængende ungeindsats for unge med et højt skolefravær fra 7., 8. og 9. klasse og hvor der foreligger en underretning til Børne- og Ungerådgivningen. Samarbejdsmodellen er oprindeligt udviklet af Socialstyrelsen til at sikre et sammenhængende ungeforløb for anbragte børn og anvendes i dag også til at håndtere overgangen fra barn til voksen. Ballerup Kommune har udviklet og tilpasset modellen til at skabe en sammenhængende ungeindsats med det formål, at unge kommer i uddannelse og job.

Ballerup Kommune har i maj måned 2018 bedt Type2dialog foretage en uvildig evaluering af borgernes holdning til samarbejdsmodellen, hvilket er formålet med denne rapport.

2. Metode

Denne evaluering er foretaget uvildigt af Type2dialog i maj 2018. Type2dialog har ikke forudgående kendskab til de borgere, der har indgået i forløb under samarbejdsmodellen i Ballerup Kommune, og har heller ikke været involveret i tilrettelæggelsen eller implementeringen af processerne omkring selve modellen.

2.1. Informantudvælgelse

Der har, siden samarbejdsmodellen blev introduceret i Ballerup Kommune, været 30 unge borgere, der i projektets første fase har været i forløb i samarbejdsmodellen. Samlet er otte familier ud af de 30 familier interviewet for at evaluere samarbejdsmodellen. Fem familier er interviewet i maj 2018 af Type2dialog. Hertil kommer, at Ballerup Kommune i december 2017¹ selv foretog interviews med fire familier (heraf er en familie genganger i de interviews foretaget i maj 2018). Interviewene i hhv. 2017 og 2018 er bygget op over samme temaer.

Konklusionerne i de fem interviews foretaget af Type2dialog i maj 2018 er gengivet i dette notat. Konklusionerne fra de fire interviews i 2017 er i hovedtræk sammenfaldende med konklusionerne fra 2018-interviewene.

Der er i maj gennemført interviews med i alt otte personer, som repræsenterer de fem familier, der alle har været i forløb i regi af samarbejdsmodellen: Tre interviews hvor en dreng samt en forælder var til stede til hvert interview, samt to interviews, hvor kun en forælder var til stede. I sidstnævnte to interviews var den unge også inviteret til at deltage, men meldte fra.

Inden for den givne budgetramme for evalueringsopgaven, har det været aftalt, at Ballerup Kommune selv har rekrutteret borgere til interviewene.

Udvælgelsen af borgerne har været forsøgt udvalgt tilfældigt, men med en kvalitativ vurdering af, hvorvidt familierne og særligt de unge ville kunne magte at blive interviewet. Der er således udvalgt 12 tilfældige familier, som i samråd med de enkelte familiers tovholdere blev reduceret til seks familier, som blev kontaktet pr. telefon. Familierne blev præsenteret for interviewenes formål og fik bl.a. at vide, at kommunen gerne vil høre borgernes oplevelser med Ballerup Kommune på godt og ondt.

2.2 Kvalitativ metode - borgerinterviews

Borgernes oplevelser af samarbejdsmodellen er i denne analyse kortlagt gennem enkeltvis interviews af ca. en times varighed med hver af de unge og/eller en forælder.

Interviewene har været semi-strukturerede med fokus på fire temaer:

- a. Det generelle indtryk af samarbejdsmodellen.
- b. Møderne, beslutningskraft og deltagere.
- c. Medinddragelse og medejerskab til løsningerne.

¹ Mette Herold Pedersen, Ballerup Kommune, december 2017, 'Temperaturmåling af borgernes møde med samarbejdsmodellen: Et borgerperspektiv'.

d. Processen og resultaterne.

Interviewene er foretaget hhv. d. 9. maj og den 24. maj 2018 og er optaget på diktafon.

Resultaterne fra de fem interviews gengives til dels med borger-citater, for i videst muligt omfang at få borgerens egne stemmer frem. Data er gengivet i anonymiseret form.

2.3 Afgrænsning

Det ligger ikke inden for rammerne af denne rapport at evaluere selve resultaterne af det forløb, som familierne har gennemgået, men udelukkende familiernes oplevelse af samarbejdsmodellen. Denne rapport giver således ikke et grundlag for at vurdere, om samarbejdsmodellen giver de ønskede resultater.

3. Kort om samarbejdsmodellen i Ballerup Kommune

Samarbejdsmodellen skal styrke koordinering af konkrete unge-sager på tværs af centre, således at alle unge oplever 'én indgang' gennem en koordineret plan og målsætning, der understøtter, at flere unge får uddannelse og job. Udgangspunktet i modellen er, at den unge inddrages i alle aspekter af forløbet. Det vil bl.a. sige, at den unge er med i planlægningen af og opfølgningen på møder, er i centrum i afholdelse af møderne og er med til at formulere mål og delmål og lave aftaler med fagpersoner om at nå målene. Der er lagt vægt på, at der er beslutningskraft og transparens i forløbet, hvilket betyder, at den unge med familie deltager i alle møder, der handler om den unge, og at det tværfaglige team, der deltager i den unges forløb, har en vid grad af økonomisk beslutningskompetence. Desuden er der lagt vægt på, at borgeren har én indgang til Ballerup Kommune.²

En visuel oversigt over samarbejdsmodellen findes i bilag 1.

4. Evaluering: Borgernes syn på Ballerup Kommunes samarbejdsmodel

Generelt udtrykker familierne stor tilfredshed med samarbejdsmodellen og med de resultater, der er skabt i samarbejde med Ballerup Kommune.

I det følgende gennemgås mere detaljeret de synspunkter, der fremkom ved interviewene.

4.1 Medinddragelse, borgernes mål og forpligtende aftaler.

Generelt udtrykkes det, at der er en høj grad af medinddragelse af den unge og forældrene i at finde indsatser, der kan hjælpe den unge tilbage i skole. Alle taler om, at der bliver indgået forpligtende aftaler ved hvert møde, og at det virker effektivt. Det er både aftaler om, hvad den unge skal gøre, hvad forældrene skal gøre for at bakke op, og om hvad kommunen stiller til rådighed af indsatser.

Der bliver i høj grad lyttet til, hvad den unge selv ønsker.

'De har jo spurgt ind til [dreng]... Fx: Hvad er det, der kan gøre, at du kan overholde de ting, der skal overholdes?... hvad mangler du?'

Flere fortæller, at de selv havde ønsker på forhånd til, hvad de gerne ville – fx at komme på efterskole – og at dette blev indskrevet som en del af aftalen, såfremt den unge selv overholdt sin del af aftalen. En forælder nævner, at hendes søns ønske om bl.a. at komme på produktionshøjskole er blevet imødekommet og iværksat:

'Det [dreng] har ønsket, det er også blevet til noget'

En anden forælder udtrykker, at datteren ikke var helt klar til at sætte ord på egne mål og ønsker:

'Der tror jeg såd'n, hun har været lidt i vildrede [om hvad hun ville] ... som lus mellem to negle ... mellem mor og far.'

² Kilde: Ballerup Kommune/Mette-Louise Rohde, 2014 og 2018.

Forælderen forklarer, at det i det tilfælde var en stor hjælp, at en repræsentant fra kommunen havde medbragt tre - fire forskellige løsningsmodeller allerede til det første møde, som de så kunne tale ud fra.

Andre efterlyste netop dette: at der blev skitseret et par løsningsmuligheder fra kommunens side.

'Vi aner jo heller ikke selv ... hvad muligheder er der, for hvad han kan?'

En anden forælder siger tilsvarende:

'Det er lidt svært, synes jeg, for jeg har ikke kendskab til, hvad der er af muligheder – der har de trods alt en større viden end jeg har'

En ung udtrykker, at det er godt, at der kun er ét mål, fordi det skaber klarhed.

Som et led i de aftaler, der blev indgået mellem familien og kommunen, blev der opstillet kriterier for, hvad de unge skulle gøre, og der blev fulgt op ved hvert møde. Det var bl.a. kriterier om at møde op til timerne, gennemføre eksamen, spørge om hjælp, hvis der var noget, man var i tvivl om, etc.

Det er indtrykket efter interview-gennemførelsen, at de unge er helt klar over, hvad der kræves af dem, og at det har konsekvenser for aftalen, hvis de ikke selv overholder den.

Medinddragelse

- Høj grad af medinddragelse
- Der tages udgangspunkt i den unges egne ønsker og mål
- Familierne kender ikke altid selv mulighederne, så det er gavnligt hvis kommunen skitserer alternative løsningsforslag.
- De unge forstår, at de selv kan få indflydelse på fremtiden, ved at overholde deres del af aftalen.

4.2 Tværfaglige møder

Flere af de interviewede unge og forældre fortæller, at der var mange deltagere ved det første møde – mellem 12 og 15 personer. Det er overfor borgerne blevet tilkendegivet fra kommunens side, at dette kun gjaldt det første møde, og at de efterfølgende møder ville have færre deltagere. Flere fortæller, at det store antal deltagere kan virke lidt overvældende, men at det også var medvirkende til, at den unge kunne se på den ene side alvoren af situationen, og på den anden side, at der er en stor villighed til at få løst den unges aktuelle problematikker.

'Det var ret voldsomt [...] Jeg følte et ret stort pres'

En forælder udtrykker forståelse for, at der er mange med til det første møde:

'Jeg tror, at man har villet sikre sig, at der var de rette kompetencer til at træffe beslutninger fra dag ét af [...] og for at holde mulighederne åbne'

Et par familier fortæller, at der kun var to personer med fra kommunen til det første møde, hvor familien blev orienteret om processen, og hvad der ville ske på de kommende møder, når samarbejdet startede op. De fandt, at dette fungerede godt, fordi de var forberedt på, hvad processen indebar.

En dreng svarede på spørgsmålet om, hvordan det var, at der var flere personer fra kommunen, skolen mv. med til møderne på samme tid:

'Det har jeg slet ikke noget imod, for jeg kendte jo dem alle sammen i forvejen'

Mange af de interviewede gav udtryk for, at de kendte til de forskellige mødedeltageres rolle, og baggrunden for, hvorfor de deltog. Enkelte gav dog også udtryk for, at de ikke helt forstod et par deltageres tilstedeværelse. Som en siger:

'Jeg ved ikke helt hvilken funktion hun har, men jeg tror det var hende, der sad på pengepungen'

Generelt er der stor tilfredshed med, at de aktører, som er relevante aktører i forhold til den unges sag, er til stede ved møderne, ligesom deres faglighed påskønnes. En forælder udtrykker:

'De har sagt nogle ting, der har fået [dreng] til at tænke ... det er vigtigt at kunne det!'

Det efterlyses i et tilfælde med en ung, som har en psykiatrisk diagnose, at de tilgængelige ressourcer i kommunen sættes i spil mere tværfagligt. Som et forslag nævnes, at det kunne have været gavnligt, at en medarbejder fra 'Familiehuset', som har stor indsigt i den pågældende unges diagnose, i højere grad bliver bragt i spil i forhold til at klæde folkeskolens lærere på til bedre at kunne kommunikere med og undervise unge med denne diagnose.

Tværfaglige møder

- Mange deltagere ved det første møde, viser, at den unge bliver taget alvorligt, og skaber god mulighed for at inddrage relevante kompetencer.
- Tværfagligheden er god og nødvendig, men kan udbredes endnu mere, så den ikke kun foregår ved møderne, men også i leverandørledet.
- Den unge kan evt. forberedes til første møde, for at mindske presset.

4.3 Én indgang

Det fremhæves som en stor fordel, at der er én primær kontaktperson til kommunen – sagsbehandleren. En forælder fortæller fra tidligere forløb og fra andre kommuner, at der har været mange skift af sagsbehandlere, så man hele tiden skulle starte forfra med at forklare sig – og at det derfor har fungeret rigtigt godt for dem, at der kun har været den samme hele vejen i deres forløb.

Dog nævner nogle, at der i deres forløb, har været helt op til tre forskellige kontaktpersoner – bl.a. på grund af barsel - i løbet et forløb på ca. ni måneder.

Én indgang

- Godt med én indgang til kommunen
- Enkelte har oplevet flere skift i sagsbehandler

4.4 Transparens - alle deltager til alle møder

For at sikre transparens for borgerne har Ballerup Kommune besluttet, at der i samarbejdsmodellen kun afholdes møder, hvor familierne er til stede.

På spørgsmålet om, hvordan det opleves, når fagpersonerne drøfter 'sagen' ved møderne, siger en forælder:

'Jeg tror hun synes, det var ubehageligt ved det første møde og sidde og få sat ord på ... det går altså ikke det dér, med at blive væk [fra skolen]'.

Forælderen forklarede, at han troede, at dette havde været en medvirkende faktor til, at der var blevet sat skub i tingene. At det måske ikke var så behageligt, men det var det, der skulle til, for at den unge fik sat gang i en proces i den rigtige retning.

Særligt i skilsmisssager, med konflikt mellem forældrene, eller hvis der var konflikter i hjemmet mellem den unge og forælderen/forældrene, kunne det have stor betydning, at alle følte sig hørt og inddraget fra A-Z. Som en forælder udtrykker det:

'Alle bliver hørt ligeværdigt'

En familie udtrykker, at det kan virke forvirrende, at der fagpersonerne i mellem drøftes mange muligheder på mødet – med reference til, at der ikke afholdes møder, uden at familien er til stede:

'Lige netop her snakkede de meget frem og tilbage og [dreng] var snotforvirret ... men der bliver heller ikke sagt, at 'nu skal du beslutte dig' ... så kan han gå hjem og tænke sig om'.

Direkte adspurgt, udtrykker den pågældende unge, at han trods alt synes, det er godt at være involveret i drøftelserne.

Transparens

- Borgerne føler sig oplyst om og involveret i, hvad der foregår i processen.

4.5 Beslutningskraft og fremdrift i samarbejdsmodellen.

Der er bred enighed blandt de interviewede om, at der er en effektiv beslutningskraft i møderne, og at det har været godt, fordi det ikke har givet 'falske forhåbninger' hos de unge.

'Det [dreng] har ønsket – det er også blevet til noget.'

'Hvis vi sagde ja [til efterskole], så var pengene der. Det, synes jeg, er dejligt'. (Forælder).

'Det, der blev besluttet, det var der økonomiske ressourcer til – det skulle man ikke først ud bagefter og se, om man kunne få'

En familie synes, at det har taget lang tid at få en psykolog stillet til rådighed:

'Vi har i meget lang tid gerne ville have en psykolog... det har vi først fået nu ... men det er jo ikke kun kommunen[s skyld]'

Generelt er det dog indtrykket, at der er kort vej fra beslutning til handling i de interviewede familiers forløb.

Der bliver givet udtryk for, at borgerne mødes med kommunen i intervaller på mellem ca. 6 og 12 uger, og at det generelt er passende. Der gives udtryk for, at hyppigheden er med til at sikre, at der sker fremdrift. En ung udtrykker også, at samarbejdet bliver nemmere for hvert møde.

'Så får man en fornemmelse af folk, og man stoler mere på dem – man kender dem'.

En familie udtrykker, at den unge netop er faldet ud af den skole, som han var startet på, og at der nu er ca. tre måneder mellem møderne, så det kan godt være lidt for længe at vente. Men familien var også opmærksom på, at de selv kunne tage fat i deres sagsbehandler, hvis de ønskede det. Som den unge udtrykker det:

'Seks uger synes jeg er passende, men tre måneder er ret lang tid'

De fleste udtrykker, at der hurtigt er kommet gang i forløbet, efter at den første kontakt er etableret. Der var dog et eksempel på, at det tog lang tid (seks måneder) fra den første kontakt var etableret mellem familien og kommunen til at det første møde blev afholdt. Men da først møderne var sat i gang var frekvensen mellem dem ca. 6 til 12 uger, hvilket de fleste interviewede generelt fandt passende.

Beslutningskraft og fremdrift

- Det bliver generelt udtrykt, at der er kort vej fra beslutning til, at en indsats bliver realiseret.
- Der er oftest 6 til 12 uger mellem møderne.
- Hyppige møder skaber tillid og fremdrift
- Tre måneder mellem møder kan være for lang tid, hvis tingene går af sporet.

4.6 Resultater og forståelse for den unge giver motivation

En dreng fortæller, at han rigtigt gerne ville på efterskole. Familien indgik en aftale med kommunen i forbindelse med de tværfaglige møder, om at han kunne få lov at starte efterskole, hvis han fik nedbragt sit fravær og fik rettet op på skolearbejdet. Han fortæller:

'Før havde jeg 36,6 % fravær – nu er det 0,00!' og 'Jeg er gået fra 02 til 7 i tysk'.

Det er derfor aftalt med Ballerup Kommune, at drengen nu skal på efterskole, og allerede er indskrevet:

'Det er dejligt, så behøver jeg ikke tænke så meget over [hvad der skal ske]'.

En anden dreng fortæller:

'Jeg har lige gennemført niende klasse'

Flere fortæller, hvordan opnåelse af delmål og resultater er blevet påskønnet og italesat med ros og anerkendelse ved møderne, hvilket igen har givet den unge motivation og lyst til at fortsætte.

Flere udtrykker også, at de synes, at de kommunale medarbejdere er meget gode til at læse de unge, og fx holde en pause i møderne, hvis de fornemmer, at den unge er stået af.

Mange fortæller, at kommunen har fungeret som en meget vigtig støtte, og har skitseret, at der også er muligheder, hvis man ikke opnår det første mål, som er sat op. En forælder fortæller, at kommunen i forløbet støttede hendes dreng og synliggjorde, at hvis ikke det lykkedes at nå målet om efterskole, så var der også andre muligheder, som fx produktionskole etc.

Det bliver fortalt, at de unge har fået taget noget af presset af sig – at der blev talt om, hvordan man kunne gøre det mere attraktivt at komme i skolen:

'De gav hende lov til ikke at forstå en skid ... at flyde igennem og stille og roligt finde sig selv ... det har gjort, at hun nu har fundet en ro'

En dreng fortæller:

'Hvis jeg blev ukoncentreret, så måtte jeg godt lige gå uden for uden at forstyrre andre – lige at gå en tur rundt og så komme ind igen'

En mor fortæller, at hun er blevet mødt i en konstruktiv ånd og med en 'god attitude':

'Det er et sårbart emne, og det er meget sårbart, når det er ens børn [...] der synes jeg, de har været SÅ gode [...] de har virkelig været søde'.

Der gives generelt udtryk for, at der er en høj grad af empati og respekt i mødet mellem kommunen og borgerne, hvilket er værdsat i den sårbare situation, de fleste befinder sig i, når de involveres i samarbejdsmodellen.

Resultater og forståelse

- De delmål, der sættes op, giver mulighed for hurtigt at se resultater, hvilket er motiverende for de unge.
- Resultater bliver italesat og påskønnet.
- Der er blandt de unge og forældrene en udbredt følelse af, at man bliver taget alvorligt af kommunen, og at der er stor forståelse for den enkelte unges personlighed og behov.

4.7 Tværkommunalt og tværsektorielt samarbejde

En forælder efterlyste større mellem-kommunal sammenhæng i indsatserne, særligt når der er tale om skilsmissefamilier, hvor der er flere bopælskommuner i spil. Det var oplevelsen, at familien ikke helt bliver set som en helhed, fordi børnene har bopæl i flere kommuner.

I tilfælde hvor den unge har en psykiatrisk diagnose og også følger forløb i regions-regi, kan der være udfordringer for borgerne i overgangen mellem sektorerne.

En familie giver udtryk for, at det har været svært at skulle fungere som bindeled mellem kommunen og den børnepsykiatriske afdeling på hospitalet.

'Der har vi jo navigeret mellem to verdener... og det har været svært at skulle komme tilbage [til kommunen] og genfortælle nogle ting ... jeg er hverken læge eller ... og jeg forstår mig stadig ikke på [psykiatrisk diagnose]'

'De her diagnosebørn er lidt i ingenmandsland efter den nye reform...'

På tværs af sektorer/kommuner

- Tværsektorielt samarbejde bør bindes bedre sammen.
- Mellem-kommunalt samarbejde bør styrkes, fx ved skilsmissec familier med flere bopælskommuner.

4.8 Overordnet om samarbejdsmodellen

Forældrene får det sidste ord i en overordnet evaluering af samarbejdsmodellen:

'For et år siden, vidste vi ikke, om vi havde [pige] om et år – der var [pige] så selvmordstruet og opgivende... og der stod vi som forældre og vidste ikke, hvad vi skulle gøre. Og der var kommunen helt vildt hurtig til at bakke op... Det har været fantastisk at have [kommunen] i ryggen ... altså vitterlig fantastisk!'

'Jeg er klar over, at [samarbejdsmodellen] har været dyr for kommunen, men HELT sikkert givtig; Det var det, der skulle til for, at [pige] blev bragt tilbage på sporet.'

'Som det er forløbet for os, så kan det redde rigtig mange unge mennesker fra at gøre nogle ting, de ikke burde gøre.'

'Jeg synes virkelig, at de skal vide, at det er en sindssyg god model ... Jeg kan godt lide, at det er [individuel tilpasset til] hver enkelt – at man ikke kører med standardmodeller'. Den unge tilføjer 'Man bliver hørt'.

'Vi har været yderst tilfredse hele vejen igennem'.

Om samarbejdsmodellen

- Roser og stor tilfredshed hos borgerne.

5. Konklusion

Familierne, der har deltaget i evalueringssamtalerne om samarbejdsmodellen, repræsenteret ved otte borgere – heraf tre unge og fem forældre -, udtrykker generelt meget stor tilfredshed med metoden. De giver alle udtryk for, at samarbejdet med Ballerup Kommune har rykket deres unge i den rigtige retning, og givet resultater – helt eller delvis – og har været medvirkende til at få de unge til bl.a. at komme tilbage i skolen, reducere fravær, til at gennemføre niende klasses-eksamen etc.

Interviewene efterlader det indtryk, at der relativt hurtigt sættes tiltag i værk med udgangspunkt i den unges ønsker og med henblik på at få den unge tilbage i skole. Der sættes ved møderne fokus på opnåelse af delmål, og resultater bliver italesat og påskønnet med ros og anerkendelse, som igen giver den unge motivation. Samtidig udgør delmålene en del af de kriterier, som stilles som krav til den unge, der skal overholde sin del af aftalen.

Der gives generelt udtryk for, at den unge og familien i høj grad bliver inddraget, og det udtrykkes, at der tages udgangspunkt i, hvad det er, den unge har af ønsker og mål. Det fremhæves som en god ting, hvis kommunen har alternative løsningsforslag med til møderne, da borgerne ikke altid selv er helt klar over, hvilke muligheder, der er, eller ikke altid formår at formulere egne ønsker.

Tværfagligheden i Ballerup Kommunes samarbejdsmodel synes at være delvis begrænset til forløb, der kun foregår i Ballerup Kommunes regi, mens der kan være mindre grad af sammenhæng i forløbet, hvis fx hospitalspsykiatrien eller

andre kommuner er involveret i familiens forløb. Det foreslås også fra nogle borgeres side, at de fagligheder, der findes i kommunen, fx i relation til psykiatriske diagnoser, i endnu højere grad sættes i spil på tværs af kommunens enheder.

Hyppigheden af møder - 6 til 12 uger imellem møder - er generelt passende, og mødedeltager-antallet og - sammensætning, er der også tilfredshed med. Dog kan det første møde med mange mødedeltagere virke lidt overvældende. Her gives der udtryk for, at det har hjulpet i de tilfælde, hvor der har været afholdt et mindre opstartsmøde med kun to deltagere fra kommunen, hvor familien er blevet forberedt på, hvad der kommer til at ske ved det første møde.

Der gives generelt udtryk for, at der er en høj grad af empati og respekt i mødet mellem kommunen og borgerne, hvilket er værdsat i den sårbare situation, de fleste befinder sig i, når de involveres i samarbejdsmodellen.

5.1 Forslag til fremadrettet arbejde med samarbejdsmodellen

Forslag til fokuspunkter i det fremadrettede arbejde med samarbejdsmodellen kunne med baggrund i input fra de interviewede unge og familier være:

1. Styrkelse af det tværsektorielle og tværkommunale samarbejde, i de tilfælde, hvor fx regions-psykiatrien er involveret, eller ved skilsmisefamilier med flere bopælskommuner.
2. Det tværfaglige samarbejde kan i visse tilfælde styrkes, så det i større udstrækning rækker ud over møderne, og ud i leverandørleddet. Det kan i højere grad gøres tydeligt, hvilken rolle de forskellige aktører spiller i de tværfaglige møder, således, at det bliver synliggjort, hvilken støtte de forskellige kan bidrage med, da dette ikke altid står klart for familierne.
3. Det første møde i regi af samarbejdsmodellen kan virke overvældende pga. de mange deltagende aktører. Fordelen er, at det viser, at den unge tages alvorligt og at kommunen er klar til at yde støtte. Ulempen kan være, at den unge føler sig genert eller beklemt over situationen. Det kunne derfor være en mulighed at arbejde med før-møde-kommunikation og forberedelse for den unge, så alle får mest muligt ud af processen lige fra opstarten. Forberedelse kunne fx være at give den unge nogle spørgsmål at forberede sig på, forud for mødet.
4. I situationer, hvor der bliver længere mellem møderne med den unge og familien, kunne der proaktivt fra kommunen foretages jævnlige opsøgende telefonopkald, for at sikre, at alt går efter planen. Hvis det ikke går efter planen, kan mødehyppigheden fx sættes op igen.
5. Lidt større fleksibilitet i forhold til mødedatoer og planlægning fra kommunen efterspørges – der er dog også forståelse for, at dette kan være svært, fordi der er så mange parter involveret.

Bilag 1 – Skitse over samarbejdsmodellen

SAGSFORLØB - SAMARBEJDSMODELLEN

UNGEINDSATSEN
- Sammen gør vi en forskel

